

flag egentlig vilde blive, idet det greb ind paa det samme Omraade. Jeg gjorde gjældende overfor disse Udtalelser, at paa den Maade kunde man forhindre et hvilket som helst Lovforslag, der kom ind i Thinget ved privat Initiativ, ved at Regjeringen fremkom med et andet Forslag og sagde: Nu maa vi vente, til det viser sig, hvorledes dette falder ud. Nu hørte vi i Dag, hvad jeg ibrigt er meget tilfreds med, at den ærede Indenrigsminister fremsatte Forslag til Lov om Fattigvæsenet. Det bliver altsaa formodentlig et Forslag til, som kommer i Veien for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og som maaske atter skal være Noget, man henviser til, og styder sig ind under, sigende, at nu kan man ikke have med dette at gøre, forinden man ser, hvad der kommer ud af det andet Forslag. Saaledes kunde man blive ved i det Uendelige. Jeg hævder imidlertid, at det ikke er saa ganske heldig en Fremgangsmaade at styde Alt det ud i Tiden, som man fordrer saa uendelig lidt, blot fordi man har noget Større og mere Omfattende, som man i det Uendelige skal vente paa, kan blive til Lov. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Thinget. Jeg saa allerhelst, at det kunde gøres færdigt, uden at det behøvede at komme i Udvalg, men det lader sig maaske ikke gøre. I al Fald håaber jeg, at det maa faae saa hurtig en Behandling, som jeg tror, det fortjener, og som jeg tror, Thinget med Lethed kan give det, naar det alvorlig vil.

Indenrigsministeren (Singerslev): Da jeg gjentagne Gange har haft Leilighed til at udtale mig om dette Lovforslag i dets Almindelighed, skal jeg derfor ikke komme tilbage dertil, og hvad Enkelthederne angaar, mener jeg, at der vil være rigelig Leilighed til at komme ind derpaa under Behandlingen af de for Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasjer og Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

B. Solm: Jeg skal af Hensyn til det Forslag, som nu blev forelagt af den høit ærede Indenrigsminister, tillade mig at foreslaa, at det foreliggende Lovforslag henvises

til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Som jeg sagde før, haabede og troede jeg, at dette Lovforslag skulde kunne gaa igjennem uden at komme i Udvalg paa Grund af de mange Forhandlinger, det har været Gjenstand for. Men da man fra anden Side har gjort gjældende, at det vilde være nødvendigt, først at overveie det af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag for at se, om der ikke skulde blive sat Noget af dette ind derpaa — hvad jeg ikke nævner det allermindste Haab om — vil jeg paa Grund af den Stemning, der gjør sig gjældende, foreslaa at henviser dette Forslag til et Udvalg, hvad jeg ellers ikke havde havt Øyst til.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Cheltoft til en Station paa Narhus-Nyom Banen.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 645).

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets enkelte Paragrafer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg skal ganske kort minde om den Stilling, jeg paa Regjeringens Vegne havde Leilighed til at indtage overfor det samme Lovforslag i Jor. Jeg tror, at Lovforslaget foreligger ordlydende paa samme Maade som i Jor, og de ærede Forslagsstillere ville da erindre, at den Gang udtalte jeg, at der ikke kunde være Tale om at anbefale det Tilstod af 80,000 Kr. pr. Banemil, som staar omtalt i Lovforslagets § 2. Jeg kan ikke erkjende, at denne Jernbane staar i Klasse med, hvad jeg betegnede med Udtrykket: 1ste Klasse af Privatbaner, en Inddeling, som man har ønsket, og som jeg ogsaa kan slutte mig til, og derfor tror jeg ikke, at det her er rigtigt at give 80,000 Kr.s Tilstod pr. Banemil. Jeg tror nemlig, at denne Bane kan betegnes som en 2den Klases Bane, som jo maa nøies med at faae den halve Expropriationssum af Staten